

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua

În a doua zi a sărbătorii Duhul cuvântului Meu vă îndeamnă să fiți sfinți, să fiți precum Eu sunt, vă îndeamnă să ascultați de El, pentru că vi Se dă. V-ați adunat la izvor și e păcat să plecați așa cum ați venit. Luați Duh Sfânt ca să fiți sfinți, că plata cea pentru sfinți este Duhul Sfânt. Amin.

Stau înaintea voastră cu fiii cuvântului Meu. Intru pe porțile cuvântului, și binecuvântată de Tatăl Îmi este intrarea și ieșirea, ieșirea și intrarea, și binecuvântată să vă fie vouă venirea la izvor, și dacă veți și bea din el, vă va crește știința și înțelepciunea cea pentru înțelegerea cuvântului Meu care vine cu norii ca să-l cheme pe om de la moarte la viață, de la el la Mine, căci omul este moarte, iar Dumnezeu este viață. Amin.

Eu sunt viață fără de moarte, și voiesc voia Tatălui Meu, voiesc ca omul să nu mai fie moarte fără de viață, căci omul se învoiește în sine cu păcatul, iar plata păcatului este moartea. Acum șapte mii de ani, după ce Eu l-am făcut cu mâna din lut pe om și am suflat peste el duh de viață ca să Mă odihnesc apoi în el, omul s-a smuls din împărăția Mea și s-a făcut moarte, el și fiii lui. Fiii omului înseamnă rodul păcatului, iar fiii lui Dumnezeu sunt rodul Domnului, rodul vieții, căci Eu sunt viață fără de moarte. Amin.

În a doua zi de sărbătoare Duhul cuvântului Meu vă cheamă să fiți sfinți, să fiți precum Eu sunt, căci i-am spus omului acum două mii de ani: «Orice păcat pe care-l săvârșește omul, este în afară de trup, dar cel ce se dedă desfrânării, păcătuiește în însuși trupul său», în care-și ia viață păcatul, și omul devine moarte fără de viață. Ucenicii Mei luaseră în ei viață din viața Mea după ce Mi-am dat viața pentru ei ca iarăși s-o iau și să le-o dau lor de viață și să fie ei apoi cuvântul Meu și nu al lor, căci cel ce crede în Mine, am spus că râuri de ape vii vor curge din pântecul lui, din gura lui peste morți și peste vii.

Semnul credinței este grăirea în Duhul Sfânt. Nu poate fi omul numit om credincios, om cu credință în Mine dacă nu are din el grăire de Duh Sfânt apoi, semnul primirii credinței și a botezului cu credință, că omul în zadar s-a învățat să se boteze cu apă dacă nu a învățat duhul pocăinței spre iertarea păcatelor, duhul căruia îi urmează grăirea în Duhul Sfânt, ca semn al sfințeniei omului.

Vă grăiesc vouă de taina sfinților, o, fii ai oamenilor! Sfinții se nasc de la Dumnezeu, nu din sămânță omenească, și sunt fără de spiță apoi, și fug de cei ce i-au făcut pe ei, și fug spre Mine, din Care ei s-au născut. O, fii ai oamenilor, e păcat să vă mândriți cu fiii și fiicele voastre, căci păcatul se naște cu trupul și îi zice „mamă și tată“ celui ce l-a născut pe el. E păcat să vă bucurați de bucuria cea fără de Dumnezeu a fiilor voștri. E păcat să vă bucurați de păcat. Vi-l dau pildă pe dreptul Iov, care plângea la Mine pentru iertarea păcatelor fiilor lui care se adunau și petreceau, iar el nu se bucura de ei, și plângea la Mine pentru iertarea lor, căci ei petreceau în moarte, nu în bucuria cea de la Dumnezeu, iar când omul petrece fără de Dumnezeu, gonește de lângă el pe îngerii lui Dumnezeu. Veniți la învățătura cea cu viață în ea, căci învățătura Mea desparte viața de moarte, îl desparte pe om de păcat, îl desparte de sine ca să Mă ia omul pe Mine de sine al său. Omul este din fire ascuns în sine, dar cel ce se dă Mie, se leapădă de sine și Mă ia pe Mine în sine prin omul care Mă iubește pe Mine în el, și lucrează din Mine peste om pentru venirea omului după Mine și nu după sine între pământ și cer.

O, cât Mă doare că nu a voit și nu voiește omul să-Mi înțeleagă cuvântul chemării lui la Mine, căci am spus acum două mii de ani: «Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie», ca să scape de sine, căci altfel omul nu poate scăpa

de sine și nu poate fi ajutat de îngerii lui Dumnezeu, căci omul pizmuiește, clevește, se trufeste, și apoi cade prin acestea, iar îngerii cei buni nu pot pentru el împotriva răului din el. Am spus că împărăția cerurilor se aseamănă cu zece fecioare, dintre care cinci sunt înțelepte, iar cinci, neînțelepte. Cele înțelepte își adună, iar cele neînțelepte nu-și adună, ci adorm față de veghea pe care trebuie s-o aibă, iar veghea nu este decât iubirea de Dumnezeu. Nici un om nu poate veghea împotriva păcatului din el decât prin iubire de Dumnezeu și mereu iubire, așa încât viața lui să însemne Dumnezeu și nu om.

O, fii ai oamenilor, luați din Duhul Meu, și apoi fiți sfinți precum Eu sunt sfânt, căci sfinții vor judeca lumea, și au și judecat-o, pentru că au biruit-o și nu mai sunt din lume precum nici Eu nu sunt din lumea aceasta. Împărăția cerurilor înseamnă îngeri, fie în trup, fie în afară de trup, și de aceea am asemănat-o Eu pe ea cu fecioare, dar omul nici această Scriptură a Mea nu a dat s-o înțeleagă, căci omul nu se leapădă de sine ca să înțeleagă ca Mine apoi. Nici un sfânt nu a zis că Dumnezeu întârzie și că nu Se mai împlinește cu venirea Sa, ca apoi să creadă desăvârșit în Mine cel ce se sfințește pentru Mine. Sfințenia este venirea Domnului la om, și a omului la Mine, căci sfinții trăiesc în Mine, și Eu în ei, și nu mai trăiesc ei. Numai cei ce iubesc neștiința și păcatul acesta, numai aceia zic că nu mai vine Domnul precum a zis că va veni, și nu se tem aceștia de ceea ce zic ei, și nu se tem de Dumnezeu. Sfinții sunt cu Mine, și Eu cu ei prin greul Meu dintre pământ și cer după om. O, nu vrea omul să se pregătească și să fie adevărat când spune că așteaptă învierea morților și viața veacului ce va să fie, iar Eu fără de veste voi veni, și faptele fiecăruia se vor vădi, căci din doi care vor fi la țarină, unul se va lua și altul se va lăsa, și din două care vor măcina la moară, una va fi luată și alta va fi lăsată, și așa se vor descoperi faptele fiecăruia, așa și nu altfel.

O, dacă voi, fii ai oamenilor, ați vrea să-i țineți lângă voi mereu pe îngerii Mei, atunci voi ați fi ca Dumnezeu, ați fi ca Mine, Care ascult de Tatăl, căci cel ce nu ascultă de nimeni, acela se ascultă pe sine și nu vine după Mine. Plâng îngerii Mei că sunt fără de lucru pentru om, căci omul îi alungă de lângă el cu minciuna, cu clewetirea, cu trufia vieții, cu pofta ochilor, cu iubirea de argint, cu desfrânarea, cu mâncarea și cu băutura, cu viclenia și cu toate cu câte omul se iubește pe sine, căci omul prin iubirea de sine îi alungă pe îngerii Mei și nu prin altceva, iar de la aceasta se nasc toate cele ce îl despart pe om de iubirea de Dumnezeu, care este paza de toată despărțirea de Dumnezeu a omului.

Voiesc, omule venit la izvorul înțelepciunii, voiesc să te învăț cum să iubești viața ta. Dacă vrei s-o iubești, trebuie să ți-o dai ca iarăși s-o iei, căci Eu am spus: *«Cel ce-și iubește viața, acela și-o va pierde, iar cel ce și-o dă, acela și-o va lua înapoi»*, că până omul nu moare, nu poate învia, nu pot Eu trăi în el câtă vreme trăiește el în el. Omul își hrănește trupul și sufletul îngrijindu-le ca să trăiască el în el, dar Eu vă spun, fii ai oamenilor, că dacă veți trăi voi în voi, veți muri prin faptele voastre, fiindcă nu se poate să rămână viu cel ce nu se leapădă de sine. Această învățătură de viață, din iubire v-o dau, și cu milă vă chem de la moarte la viață, de la voi la Mine prin lepădare de sine, ca să puteți face apoi voia Tatălui, Care este în ceruri și nu pe pământ, și Eu voiesc să-i trag pe toți la Tatăl, precum am promis când M-am suit la Tatăl că așa voi lucra după ce voi ajunge iarăși în slava pe care o am de la El mai înainte de întemeierea lumii.

Am venit cuvânt pe pământ ca să-l chem pe om la viață, iar viața înseamnă sfințenie și iubire de Dumnezeu de-a pururi, căci unde este viață, de-a pururi este, și nu este ca moartea, care nu este veșnică, fiindcă moartea nu va mai fi curând, curând, și vor fi numai sfinți pe pământ, căci sfinții vor judeca lumea, după cum este scris în Scripturi, și am zis: *«Celui ce biruiește și celui ce păzește până la capăt faptele Mele îi voi da lui stăpânire peste neamuri și le va păstori pe ele cu toiag de fier, și ca pe vasul olarului le va sfărâma, precum Eu am luat putere de la Tatăl Meu»*.

Când Pavel, apostolul Meu, așeza cuvântul Duhului Sfânt al învățaturii peste biserică, el spunea: *«Au nu știți, oare, că noi vom judeca pe îngerii? Cu cât mai mult cele lumești vom judeca»*.

Voiesc să-i sui înapoi în slava din care au căzut pe îngerii care s-au semețit, și voiesc prin iubirea omului să fac aceasta, prin învierea tuturor să fac aceasta, și atunci îngerii vor fi ridicați din căderea lor cea de la început, și ne vom bucura de toată facerea, căci iarăși toate se fac, și noi se fac, precum este scris. Voiesc să-l învăț pe om să nu-l mai facă pe duhul rău, și să facă Duhul Meu în el, și din el peste om, și atunci îngerii căzuți din slava Mea vor fi judecați, și vor fi apoi ridicați la loc prin învierea din moarte a omului.

Nu vreau, omule, să-Mi fie în zadar moartea Mea de pe cruce, și prin care am biruit moartea ta. Nu vreau să mai fie moarte, și nici tu să nu mai vrei, căci vreau să iau moartea de pe pământ, iar când moartea, cel din urmă vrăjmaș, va fi biruită, atunci Eu, Domnul, Mă voi odihni de căutarea Mea după om și îi voi da lui viața Mea ca să o trăiască pe veci, precum Eu, pe vecii sunt. Amin.

Te serbează cei ce s-au adunat la chemarea Mea în grădina întâlnirii Mele cu omul, mamă, iar Noi luăm cântarea cea dulce a celor ce au venit la nunta Mea cu mireasa Mea cea din români și pe care Eu o slăvesc cu slava Mea, căci ea Mă slăvește în ea înaintea oamenilor, mamă. E sârbătoare de naștere a ta, mamă. Cea stearpă a dat naștere Născătoarei de Dumnezeu, și nu se suie la mintea omului cele mai presus de fire, lucrate de Dumnezeu pe pământ între oameni, căci omul s-a învățat cu slava cea de pe pământ, cu slavă de la om, slavă văzută, iar cu slava cea nevăzută nu mai caută omul, mamă. Tu te-ai născut din femeie stearpă pentru că Dumnezeu te-a născut, iar cuvântul cel pentru nașterea ta și a Mea a fost rostit la facerea omului când Dumnezeu a rostit peste stricătorul firii și a zis: *«Dușmănie voi pune între tine și între femeie, între sămânța ta și sămânța ei; aceasta îți va zdrobi capul, iar tu îi vei înțepa călcâiul»*.

Omul nu vrea să se suie cu mintea sa spre cele mai presus de fire, mamă, căci omul este prea mic, în timp ce se face mai mare ca Dumnezeu neprimindu-L peste el, mamă.

– *O, Fiule scump și preaiubit al Tatălui și al meu, lacrima Ta după om se va sfârși curând, căci Duhul și mireasa Îți zic: „Vino!“, iar cel ce aude glasul Tău din grădinile Tale în care cobori cuvânt acum, la sfârșit de timp, să zică și aceștia: „Vino!“, căci Tu zici și îi chemi pe cei însetați să vină, iar cel ce voiește să ia în dar apa vieții, să o ia, Fiule scump. Această apă în dar se dă, căci Tu o dai, și Tu ești Cel preascump în cei ce Te gustă, și de aceea ești Tu frumos pe chipul celor ce Te iubesc așa cum Tu îi învești pe ei.*

Aduc mulțumire pentru darul inimilor care cu umilință îmi cântă cântare pentru sârbătoarea nașterii mele și le dau în dar viața Ta, Fiule al vieții care va să fie veșnic pe pământ și peste om. Le dau darul credinței sfinte, ca să Te dorească și să fie sfinți pentru slava Ta și a lor. Le dăm cuvântul Tău care cheamă omul de la moarte la viață, și le dăm darul iubirii de Dumnezeu, care poartă în el temerea de Dumnezeu, începutul înțelepciunii omului, și atunci vor cunoaște că Tu i-ai iubit, pentru că Tu Te-ai sfințit pe Tine Însuși, ca să fie ei sfințiți întru adevăr și să vadă slava Ta pe care o ai de la Tatăl, și să vadă că Tatăl Te-a iubit pe Tine mai înainte de întemeierea lumii, Fiule scump, și vor cunoaște ei că Tu ai făcut lumea. Amin.

Luați din pacea inimii Fiului meu iubit, pe Care Tatăl mi L-a dat ca să vi-L dau. Luați viață din viața Lui. Acest dar vi-l dau pentru darul inimii voastre, pentru prăznuirea nașterii mele între oameni și a Fiului meu iubit, întru Care Tatăl a binevoit. Eu, ca o mamă a Fiului Tatălui, vă prind și vă cuprind la piept și vă alăptez cu Fiul meu, Care este Cuvântul Cel de la prima facere a lumii și Cel de la înnoirea facerii, la sfârșit de timp. Sfințiți-vă pentru venirea Lui, căci Îl veți vedea cum vine și cum este, așa cum numai cei asemenea Lui Îl văd. Sfințiți-vă, ca să nu fiți judecați, ci să judecați lumea pe care sfinții o vor judeca, precum este scris în Scripturi.

Pace vouă! Vă spun ca și Fiul. Pacea Lui v-o dau vouă, precum vă dă El, nu precum vă dă lumea. Aduceți-vă Lui jertfă de iubire, căci El este Mire și Își dorește mireasă. Faceți-vă

mireasă a venirii Fiului meu, și apoi bucurați-vă, că plata voastră multă este în ceruri și așteaptă s-o luați dacă veți sta în duh de mireasă a Fiului meu. Amin, amin, amin.

– O, miriade de miriade stau heruvimii și serafimii și toți îngerii slavei în toată grădina sărbătorii, mamă. I-aș face pe toți cei adunați să le simtă slava și să le vadă lucrarea, dar cei ce voiesc să vadă, să se sfințească pentru slava celor ce nu se văd, mamă, și apoi o vor vedea pe ea, căci cele ce se văd sunt trecătoare, iar cele ce nu se văd sunt și vor rămâne pe pământ în chip văzut, după cum ele sunt. Amin.

Mă slăvesc pe Mine cu voi înaintea Tatălui, copiii ai cuvântului Meu, că M-am așezat în voi și cu voi înaintea celor ce au venit la izvorul înțelepciunii cuvântului lui Dumnezeu. Vă dau harul întreit pentru așezarea pe vatra sățuțului cuvântului Meu a fântânii sfântului Nicolae, ocrotitorul necăjiților și al lipsiților. Mi-a fost milă de cei fără de apă, și le vedeam trupul sub sarcină aducând din vale în deal apă cu cobilița. Am pus milă în voi și v-am spus să așezați pe calea aceasta fântână, fiilor, și cruce de odihnă a sufletelor și a trupurilor care ostenesc de cale, și băncuță de stat pe ea, toate așezate frumos, ca într-un staul îngrădit și frumos de privit. Iar pentru osteneală vă voi ajuta să puteți înmiit și să lucrați și să miluiți pe omul necăjit de sarcinile lui, fiilor, ca să-l fac dator pe el cu iubirea de Dumnezeu, cu dorul și cu darul credinței sfinte, care-l face sfânt pe om la duh, la suflet și la trup.

Fântâna sfântului Nicolae, arhieru după rang și puternic miluitor al celor săraci care Mă iubesc cunoscându-Mă prin propovăduire, acest dar îl binecuvintez prin voi, cei unși ai Mei peste vremea aceasta, și îl dăm sătenilor, fiilor.

Acum, pace vouă, și pace lor, celor ce cu dor s-au strâns să cinstească pe mama Mea Fecioară și pe Dumnezeu Cuvântul, Fiul ei! Eu sunt Cel ce sunt, și Mă fac pe pământ cuvânt și vin pe șoaptă de vânt în a doua zi de sărbătoare, ca să-i învăț pe cei adunați la izvor, căci sunt Învățător. Împărăția cerurilor se învață, și apoi se ia, și apoi se trăiește, și apoi se înmulțește din om în om, și este fără de început și fără de sfârșit în cer și pe pământ, și voiesc s-o cunoască omul și s-o trezească în el, căci omul a fost făcut de Dumnezeu pentru ca să fie sfânt pe pământ.

O, fiilor scumpi care Mă purtați cu cuvântul spre oameni, să-i spuneți omului că omul a fost făcut de Dumnezeu pe pământ pentru cer și nu pentru pământ. Iată taină vă spun vouă: cerul a fost făcut pentru pământ, și pământul pentru cer, iar omul a fost așezat între pământ și cer la facerea lui. Dați-vă cu cuvântul Meu oamenilor și spuneți-le lor că Eu sunt chipul vostru, duhul vostru, și să Mă ia de la voi și să Mă aibă oamenii de împărăție a lor. Amin.

Pace vouă! Ați ostenit mult de Mi-ați așezat sărbătoare între Mine și om. Vă pecetluiesc mereu cu putere și vă pun pe frunte pecetea Mea: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, că acest nume v-am pus Eu pe frunți, ca nimeni să nu poată împotriva voastră, ci numai Eu să pot peste voi și din voi, căci scris este despre cei ce biruiesc și păzesc până la capăt faptele Mele: *«Le voi da lor stăpânire peste neamuri și le vor păstori pe ele cu toiag de fier, și ca pe vasul olarului le voi sfârâma, și iarăși viață le voi da»*, viață din viața Mea le voi da. Amin, amin, amin.

08/21-09-2003